

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хабібুলліна Вадима Монеv'яровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 308 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
2 вересня 2025 року
№ 99-1(II)/2025

Справа № 3-147/2025(287/25)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровської Галини Валентинівни – головуєчого, доповідача,
Водяннікова Олександра Юрійовича,
Лемака Василя Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хабібулліна Вадима Монеv'яровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 308 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Хабібуллін В.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 5, 8, 9, 24, 55, 64 Конституції України частину першу статті 308 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) щодо неможливості для особи, яка не є учасником кримінального провадження, оскаржити недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем, прокурором під час досудового розслідування.

Частиною першою статті 308 Кодексу визначено, що „підозрюваний, обвинувачений, потерпілий, інші особи, права чи законні інтереси яких обмежуються під час досудового розслідування, мають право оскаржити прокурору вищого рівня недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем, прокурором під час досудового розслідування“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Хабібуллін В.М. звернувся до Вищого антикорупційного суду зі скаргою на рішення прокурора про відмову в задоволенні скарги на недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем, прокурором під час досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62024000000000636. Хабібуллін В.М. не є учасником цього кримінального провадження, проте вважає, що порушено його права та інтереси.

Вищий антикорупційний суд ухвалою від 1 липня 2025 року відмовив у задоволенні скарги Хабібулліна В.М., зазначивши, що він не є учасником кримінального провадження, тому не може оскаржити рішення прокурора, а посилення на загальний принцип „доступу до правосуддя“ не можна взяти до уваги.

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи Кодексу щодо неможливості оскаржити недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем, прокурором під час досудового розслідування через відсутність у особи статусу учасника кримінального провадження є неконституційними, оскільки їх застосування „створює правову невизначеність, дозволяє обмежувати обсяг суб'єктів, які мають право на захист від бездіяльності органів досудового розслідування, та фактично виключає можливість реалізації загальноконституційного права на ефективний захист“.

На підтвердження своєї позиції Хабібуллін В.М. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, а також на судові рішення у своїй справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання вважає, що відсутність у нього процесуального статусу учасника кримінального провадження Вищий антикорупційний суд використав як формальну підставу для відмови в доступі до юридичного захисту.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Хабібুলлін В.М. не погоджується з тим, як суди системи судоустрою України застосовують частину першу статті 308 Кодексу, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо її неконституційності.

Отже, Хабібুলлін В.М. не навів аргументів щодо невідповідності Конституції України частини першої 308 Кодексу, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хабібুলліна Вадима Монеv'яровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 308 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**